گزارش یک

«دایل‌آپ» همچنان مشتری دارد؟

خداحافظ اینترنت کلنگی

فروغ پژمان

سروصدایشان زودتر از خودشان وارد کافی‌نت می‌شود؛ پنج پسر دبیرستانی ۱۶،۱۵ساله که تازه پشت لب‌هایشان سبز شده. ساعت سه‌بعدازظهر، مستقیم از راه مدرسه به شوق بازی و اینترنت و گپ‌وگفت دوستانه، عوض خانه، راهی کافی‌نتی در نزدیکی میدان انقلاب شده‌اند. «امیر»، مدیر کافی‌نت، همین‌طور که بهشان تذکر می‌دهد شلوغ نکنند و بی‌صدا بروند سر جایشان بنشینند، می‌گوید: «مشتری ثابت هستند. دو روز در هفته خانواده‌هایشان اجازه داده‌اند به اینجا بیایند. معمولا چهارشنبه‌ها و دوشنبه‌ها. دو تا کامپیوتر می‌گیرند و سه یا چهار ساعت هم می‌نشینند.»

پسرهای دبیرستانی توی خانه اینترنت ندارند و سه‌تای‌شان حتی کامپیوتر هم. به نظر می‌رسد «سروش» فرمانده گروه است. وقتی حرف می‌زند، همه ساکت هستند و چشم به دهانش دوخته‌اند. بعد از آنکه شاهین، میلاد، صالح و رضا را معرفی می‌کند، می‌گوید که خانه‌شان حوالی راه‌آهن است. خواهر و برادری ندارد و پدرش کارمند راه‌آهن و مادرش هم خانه‌دار است. «البته گاهی وقت‌ها گلسازی می‌کند. اما پولش برای خودش است. شما بنویس همان خانه‌دار.» گفت‌وگو با یک خبرنگار برایشان جذابیت دارد و حواسشان هست

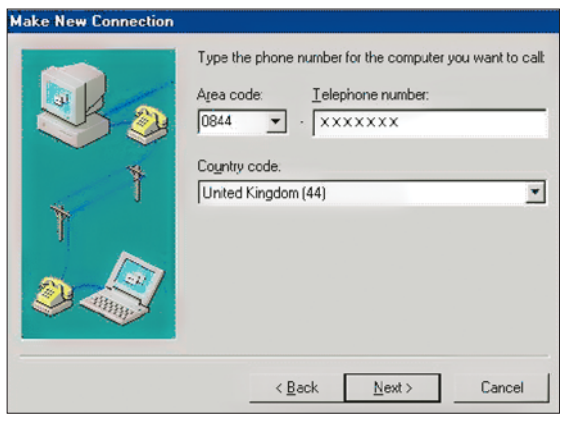

اطلاعات دقیق بدهند. «سروش» ادامه می‌دهد: «پدرم پارسال از اداره‌شان یک لپ‌تاپ قسطی خرید. کار خاصی نمی‌کنم. یکسری آهنگ تویش ریخته‌ام، با بازی.»

آنچه «سروش» را به اینترنت و دنیای مجازی متصل می‌کند، بازی و دانلود آهنگ و ویدیوهای بامزه و خنده‌دار و البته عکس‌های رنگارنگ است. به گفته خودش توی خانه‌شان اینترنت «درست و حسابی» ندارند، چون «برای ماهواره هم همین داستان را داشتیم. پدرم می‌گوید به درد نمی‌خورد؛ فساد دارد.» وقتی می‌بیند کلمه «فساد» مخاطبش را متعجب کرده است، تلاش می‌کند بیشتر توضیح دهد: «می‌گوید وقتت تلف می‌شود. می‌گوید قدیم‌ها مردم بچه‌هایشان را از دور بساط تریاک جمع می‌کردند حالا باید شما را از پشت این ماشین‌ها جمع کنند.» هنوز جمله‌اش تمام نشده که «صالح» خنده‌رو و لاغر می‌پرد میان حرف «سروش» و می‌گوید: «آقا الان هم تریاک هست. همین جعفرپور. هم خودش و هم پدرش می‌کشند. آقای مدیر هم می‌داند، حالا این بهتر است یا مثلا بازی مافیا؟»

یک یادآوری لازم است تا علمای جمع فراموش نکنند که بحث بر سر دسترسی به اینترنت از طریق دایل‌آپ است. باز سروش رشته کلام را به دست می‌گیرد: «هر از گاهی که حوصله‌ام سر می‌رود، کارت می‌خرم آن هم وقتی پدرم در خانه نیست و البته اگر مادرم پول بدهد. اما نمی‌صرفد. هم صفحه‌ها لود نمی‌شود و هم نمی‌شود آهنگی دانلود کرد. یعنی می‌شود اما مثلا شب تا صبح، وقتی هم که ساعت‌ها تلفن خانه اشغال باشد، نتیجه‌اش افزایش صفرهای قبض تلفن است که به‌دنبالش جیغ و دادهای مادر و خطونشان کشیدن‌های پدر را به‌همراه دارد.» «رضا» که از همه ساکت‌تر است با صدایی آهسته می‌گوید: «اگر موبایل داشته باشی، منت کسی را نمی‌کشی.» خودش موبایل دارد و اینترنتش هم به راه است. دوباره «سروش» صحبت می‌کند: «راست می‌گوید. اما باید یک گوشی باکلاس و مدل بالا هم داشته باشی.» بعد هم گوشی مدل بالای ۸۰۰هزار تومانی‌اش را که خودش می‌گوید با گریه‌وزاری برایش خریده‌اند، از جیبش درمی‌آورد و دستی به سروریش می‌کشد و می‌گوید: «این از همه بهتر است. فقط باز هم مشکل دارم. خطم اعتباری است و برای گرفتن پول باید کلی التماس کنم. اما اگر توی خانه اینترنت داشتیم، این همه مشکل هم نبود.»

«امیر» مدیر ۲۶ساله کافی‌نت که فوق‌دیپلم کامپیوتر دارد، می‌گوید: «اینترنت دایل‌آپ دیگر منسوخ شده است. امکان ندارد کاربرهای حرفه‌ای اینترنت یک لحظه هم وقتشان را با دایل‌آپ هدر دهند. سرعت به‌شدت پایین و انتظارهای طولانی، برای لودشدن یک پیج برای هیچ‌کس قابل تحمل نیست.» به نظر او، آدم‌هایی که حاضر نیستند از اینترنت پرسرعت استفاده کنند، یا تنبل هستند یا اصولا در دسته‌ای قرار می‌گیرند که هیچ نیازی به اینترنت ندارند. «اگر بخواهیم جنبه اقتصادی‌اش را هم در نظر بگیریم، اینترنت پرسرعت هزینه کمتری دارد. برای دایل‌آپ، علاوه بر اینکه باید پول یک کارت را بدهید، تلفن ساعت‌ها اشغال و هزینه تلفن هم مسلما بیشتر می‌شود.» مدیر جوان مشتریان زیادی دارد که یا حاضر نیستند یا شرایطش را ندارند که به سراغ اینترنت پرسرعت بروند. «البته قبول دارم که همین هزینه اینترنت پرسرعت هم برای بسیاری از آدم‌ها زیاد است.» اینطور آدم‌ها، پناه می‌آورند به کافی‌نت یا برای کارهای ضروری، دست به دامان دوست و آشنا می‌شوند.

«سمانه» مشتری دیگری است که معمولا برای انجام بعضی از کارهای دانشجویی‌اش به کافی‌نت می‌آید. او دانشجوی فوق‌لیسانس حقوق است. «بیشتر کارهایم را توی دانشگاه انجام می‌دهم. از اینترنت موبایلم هم استفاده می‌کنم. اما من مثل خیلی‌ها خوره اینترنت و فیس‌بوک نیستم. کار من با اینترنت بیشتر برای کارهای دانشگاه است. اهل روزنامه و اخبار و این حرف‌ها هم نیستم. یعنی وقت نمی‌کنم. توی خانه هم کم پیش می‌آید سراغ اینترنت بروم.» این دانشجوی ۲۸ساله اگر خیلی کارش مهم باشد، آن وقت مجبور است دست به دامان اینترنت دایل‌آپ یا اینترنت هوشمند شود. تنها تفاوت اینترنت هوشمند با دایل‌آپ این است که نیازی به شناسه کاربری و رمز عبور ندارد و فقط با یک شماره ۱۰رقمی اتصال به اینترنت صورت می‌گیرد. اما در کیفیت تفاوتی با نوع دایل‌آپ ندارد.

«سمانه» و آدم‌هایی همچون او، جزو ۹/۲۳درصدی قرار می‌گیرند که همچنان از اینترنت دایل‌آپ استفاده می‌کنند. بر اساس آخرین گزارش مرکز مدیریت توسعه ملی اینترنت از ضریب نفوذ اینترنت در ایران، در حال حاضر ۶۱/۰۶درصد جمعیت کشور به اینترنت متصل می‌شوند. این آمار نشان می‌دهد که از میان مشترکان اینترنت ۹/۲۳درصد از طریق دایل‌آپ، ۱۰/۸۹درصد از طریق ADSL، ۲/۷درصد اینترنت وایمکس، ۸/۱۳درصد اینترنت فیبر و ۳۰/۱۱درصد هم به وسیله اینترنت موبایل یا همان GPRS به اینترنت متصل می‌شوند. به این ترتیب تا پایان سال ۹۱، شمار کاربران اینترنت بر اساس این ارزیابی ۴۵میلیون‌و۸۸۴هزار و ۱۴۴نفر و تعداد مشترکان هم ۳۲میلیون‌و۸۳۸هزار و ۶۱۹نفر اعلام شده است. از این تعداد، مشترکان اینترنت موبایل GPRS با ۲۲میلیون‌و۶۲۹هزار کاربر بیشترین آمار اتصال به اینترنت را به خود اختصاص داده‌اند.

«مهیار» ۳۲ساله زبان فرانسه تدریس می‌کند. از آن دسته آدم‌هایی است که با شنیدن اینترنت دایل‌آپ، انگار یاد گذشته‌ها و روزهای خوش می‌افتد. «وقتی می‌گویید اینترنت دایل‌آپ، یاد نوارهای کاست موسیقی و دستگاه‌های ویدیو می‌افتم. تصورش هم برایم سخت است که هنوز آدم‌هایی باشند که از این نوع وسایل استفاده می‌کنند. همین‌طور که الان باید برای خیلی از بچه‌ها و نوجوان‌ها توضیح دهیم نوار کاست چه بود و نوار ویدیو چی، فکر نمی‌کنم زیاد هم طول بکشد که اینترنت دایل‌آپ بشود جزو یادش بخیرها؛ آن سروصدای عجیب‌وغریب کانکت‌شدن و انتظار برای بالاآمدن صفحه و کارت‌هایی که می‌خریدیم. حتی یادم هست که برای جشن تولد یکی، دو تا از همین کارت‌ها هدیه گرفتم یا هدیه دادم.»

«سورنا ساکت» فوق‌لیسانس آی‌تی است و برخلاف «مهیار» اعتقاد دارد که نباید انتظار داشت اینترنت دایل‌آپ دیگر طرفداری نداشته باشد. «هنوز در بسیاری از مناطق ایران حتی نمی‌شود با همین اینترنت دایل‌آپ کار کرد، چه برسد به اینترنت پرسرعت. بعد هم این را در نظر داشته باشید که آدم‌های زیادی هستند که به هیچ‌وجه سروکاری با اینترنت ندارند یا نهایتا برای چک‌کردن ایمیل از اینترنت استفاده می‌کنند. در آمارها هم که می‌گویند فلان قدر کاربر اینترنت وجود دارد، درست نیست. مثل آمار بیکاری است که گفتند هرکس یک ساعت هم کار کند، شاغل به‌حساب می‌آید. بعضی‌ها توی بانک و محل کار و به هر حال به فراخور شغلشان، یک کارهایی هم با اینترنت دارند؛ بعد همین می‌شود جزو آمار. ولی آنچه معلوم است، اینترنت دایل‌آپ را اگر خودمان هم کنار نگذاریم، بالاخره با توسعه تکنولوژی مجبور به کنار گذاشتنش می‌شویم.»

۳۲ ساله‌ها

«مهیار» ۳۲ساله زبان فرانسه تدریس می‌کند. از آن دسته آدم‌هایی است که با شنیدن اینترنت دایل‌آپ، انگار یاد گذشته‌ها و روزهایی خوش می‌افتد: «وقتی می‌گویید اینترنت دایل‌آپ، یاد نوارهای کاست موسیقی و دستگاه‌های ویدیو می‌افتم.»

۱۰ رقمی

سمانه مجبور است دست به دامان اینترنت دایل‌آپ یا اینترنت هوشمند شود. تنها تفاوت اینترنت هوشمند با دایل‌آپ این است که نیازی به شناسه کاربری و رمز عبور ندارد و فقط با یک شماره ۱۰رقمی اتصال به اینترنت صورت می‌گیرد. اما در کیفیت تفاوتی با نوع دایل‌آپ ندارد.

سروش رشته کلام را به دست می‌گیرد: «هر از گاهی که حوصله‌ام سر می‌رود، کارت می‌خرم آن هم وقتی پدرم در خانه نیست و البته اگر مادرم پول بدهد. اما نمی‌صرفد. هم صفحه‌ها لود نمی‌شود و هم نمی‌شود آهنگی دانلود کرد. یعنی می‌شود اما مثلا شب تا صبح، وقتی هم که ساعت‌ها تلفن خانه اشغال باشد، نتیجه‌اش افزایش صفرهای قبض تلفن است که به‌دنبالش جیغ و دادهای مادر و خطونشان کشیدن‌های پدر را به‌همراه دارد.» «رضا» که از همه ساکت‌تر است با صدایی آهسته می‌گوید: «اگر موبایل داشته باشی، منت کسی را نمی‌کشی.»

۹/۲۳ درصد

از میان مشترکان اینترنت ۹/۲۳درصد از طریق دایل‌آپ، ۱۰/۸۹درصد از طریق ADSL، ۲/۷درصد اینترنت وایمکس، ۸/۱۳درصد اینترنت فیبر و ۳۰/۱۱درصد هم به وسیله اینترنت موبایل یا همان GPRS به اینترنت متصل می‌شوند.

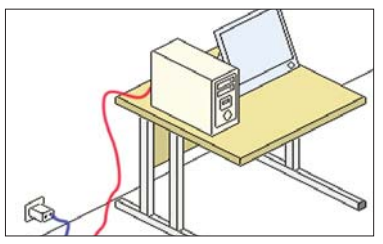

گزارشگر «شرق» در همه جای ایران باشید

سوژه‌ها و گزارش‌های خود را برای ما به ایمیل sharghline@sharghdaily.ir بفرستید یا به شماره ۳۰۰۰۴۶۹۹ پیامک بزنید یا با ۸۸۶۴۰۲۶۰ تماس بگیرید. «شرق» با کمک شما خواندنی‌تر می‌شود.

گزارش دو

دستگاه‌های ورزشی پارک‌ها از کجا می‌آیند؟

کمیت بالا؛ کیفیت پایین

بیژن سلطانی

ورزش شهروندی در واقع همان ورزش همگانی است. ورزشی است که همه شهروندان امکان استفاده از آن را داشته باشند. فوتبال، والیبال، بسکتبال و سایر رشته‌های ورزشی، شاید برای همه افراد به‌نحوی شناخته‌شده باشد، ولی هر کدام از این رشته‌ها فقط عده بسیار محدودی را دربر می‌گیرد. ورزش شهروندی همان‌طور که از نامش پیداست، روی همه اقشار جامعه تاکید دارد، از هر جنس و سن و طبقه‌ای.

ورزش شهروندی یا همان ورزش همگانی در ایران دو متولی دارد؛ اول فدراسیون همگانی و دوم شهرداری‌های سراسر کشور. از آنجایی که فدراسیون ورزش همگانی رشته‌های زیادی را به غیر از ورزش شهروندی در پیش می‌گیرد، بیشتر مسوولیت در این زمینه به شهرداری می‌رسد. در میان شهرداری‌های سراسر کشور، شهرداری تهران به‌عنوان مرکز تصمیم‌گیری و به‌نوعی مرجع سایر شهرداری‌ها در زمینه‌های مختلف شناخته‌شده است. شهرداری تهران با تشکیل سازمان ورزش، این سازمان را متولی ورزش شهروندی معرفی کرده است. در چند سال گذشته این سازمان، برای جذب مردم به سمت ورزش کارهای زیادی انجام داده که همراه با نقاط ضعف و قوت زیادی بود. ورزش شهروندی در تهران با کمیت خوبی همراه بوده اما متاسفانه از نظر کیفیت در سطح قابل‌قبولی نبوده.

سازمان ورزش چند سالی است با ایجاد ایستگاه تندرستی در پارک‌ها فضایی را برای ورزش‌کردن شهروندان ایجاد کرده است. در حال حاضر، هزارایستگاه برای بانوان و حدود ۹۰۰ایستگاه نیز برای آقایان دایر شده است. در این ایستگاه‌ها که به صورت هر روزه در سه‌روز صبح و سه‌روزبعدازظهر است، افراد در سنین مختلف در آن ورزش می‌کنند. در این ایستگاه یک مربی حضور دارد که از مربیان فدراسیون آمادگی جسمانی هستند و هر ساله با شرکت در کلاس‌های مختلف از جمله علم تغذیه، ورزش سالمندان، ورزش کودکان و طرق مختلف ورزش و نرمش ارتقای درجه می‌یابند. به طوری که یک مربی در یک ایستگاه به سوال‌های مختلف ورزشکاران آن ایستگاه بتواند به‌طور کارشناسی جواب دهد. این کلاس آموزش مربیان را آکادمی ورزش شهروندی شهرداری تهران برگزار می‌کند. به هر کدام از این مربیان ماهانه حدود صدتا ۱۵۰هزارتومان پرداخت می‌شود.

هر کس که گذارش به پارک‌ها افتاده باشد، می‌بیند که وسایل ورزش در آنها نصب شده و تعدادی هم مشغول تمرین‌کردن هستند. این وسایل در سال ۱۹۹۸ میلادی در کشور چین ساخته شده و در سال ۱۳۸۴ وارد ایران و در پارک ملت نصب شدند.

جالب این است که چنین وسایلی در چند سال اخیر در ایران هم ساخته می‌شود اما شهرداری تهران به خاطر اینکه قیمت تمام‌شده این دستگاه در ایران گران‌تر از خارج است، مجبور شده از نمونه چینی آن استفاده کند. با این حال، به گفته محمد رضایی معاون ورزش آقایان سازمان ورزش شهرداری تهران، آنها تمایل دارند از شرکت‌های سازنده ایرانی خرید کنند. شهرداری تهران برای تجهیز ۸۰۰مدرسه دخترانه، تهران حدود هفت‌تاهشت‌میلیاردتومان هزینه کرده و برای همین سود خوبی نصیب واردکننده‌ها و سازنده‌های این دستگاه‌ها می‌شود. معاون سازمان ورزش در مورد انتخاب مدارس دختران می‌گوید: «ما مدارس دختران را انتخاب کردیم چون دختران دچار فقر حرکتی هستند و با این کار خواستیم تا حدودی آن را جبران کنیم. قرار است این طرح را در تمام مدارس تهران ادامه دهیم.»

قیمت این دستگاه حداقل ۲۵۰هزارتومان و حداکثر ۹۹۰هزارتومان است و قیمت یک دست کامل که شامل هفت‌دستگاه اصلی می‌شود، حدود ۳/۵تا ۵میلیون‌تومان برآورد می‌شود. البته این قیمت سازنده‌های داخلی است و قیمت دستگاه‌های چینی حدود ۲۰درصد از این پایین‌تر است.

نکته‌ای که از ابتدای ورود این وسایل مدرن به کشور مطرح بوده، موضوع استانداردنبودن و عوارض احتمالی استفاده از آنهاست. برخی معتقدند بیشتر کاربران این وسایل، اهل انجام ورزش حرفه‌ای و با روش‌های درست حرکات آشنا نیستند و ممکن است استفاده از آنها باعث تشدید یا بروز بیماری‌هایی نظیر آرتروز شود. به گفته رضایی، معاون سازمان ورزش، دستگاه‌های ورزشی پارک‌ها در ایران استاندارد است اما ممکن است استاندارد ایران با کشورهای دیگر تفاوت داشته باشد. با این حال، تا جایی که امکان داشته، سازمان ورزش شهرداری تهران می‌گوید که سعی کرده این دستگاه‌ها آسیبی به فرد استفاده‌کننده از این دستگاه‌ها نزند و حتی تابلو راهنما و مربیانی در کنار ست‌های ورزش قرار دارند که به ورزشکاران کمک می‌کنند تا بهتر بتوانند از آنها استفاده کنند.

اما نظر مخالفان هم شنیدنی است؛ بعضی از آنها می‌گویند بیشتر دستگاه‌های ورزشی موجود در پارک‌ها، به‌دلیل اینکه در آنها به جنسیت متفاوت کاربران، تناسب جثه‌ای آنها، آمادگی جسمانی پایه‌ای و ایمنی لازم توجه نشده، استاندارد نیستند و نمی‌توان از آنها برای ارتقای آمادگی بدنی سود برد. معمولا ناآشنایی کاربر با روش صحیح استفاده از دستگاه، ندیدن آموزش لازم و نداشتن تناسب جسمی با این وسایل از عوارضی است که به‌دنبال استفاده از این وسایل به‌وجود می‌آیند. منتقدان می‌گویند بیشتر این وسایل قابلیت تنظیم ندارند بنابراین ممکن است شخص پس از کار با آنها دچار التهاب تاندونی، لیگامانی، عضلانی و مفصلی به علت واردشدن نیروهای اضافی و در راستای غلط بر اعضا شود. گرچه شاید استفاده از این وسایل برای افرادی که جثه‌شان با آنها متناسب است و قصد دارند سطوح آمادگی قبلی خود را حفظ کنند، مناسب باشد ولی باید با روش استفاده صحیح از این وسایل و اصول گرم‌کردن، انعطاف‌پذیری و سردکردن و نحوه تنفس صحیح حین تمرین‌های قدرتی آشنایی کامل داشت.

جدول ۱۸۴۲

افقی:

۱- نوعی انگور- چشم از حدقه در آمده ۲- فرودگاه قدیمی پاریس- گوشه فوتبالی- صفت روباه ۳- کرگدن- از توابع استان مرکزی- شهری در آلمان ۴- از اقمار مشتری- درس کشیدنی- علامت مفعولی- نوعی زیرانداز ۵- مُهر شده- تاج گل- یادداشت ۶- همنشین‌ها- کالا- فال نیک ۷- واحد سنجش خود القایی- موافق- آلت موسیقی ۸- «زیر رده» در زیست‌شناسی- آفتابه- درخشان و نورانی ۹- پیاله- از صناعات ادبی- همیشگی ۱۰- وقت و هنگام- گاز لامپ- فاقد بُرندگی ۱۱- زمینه- عدد چهار در زبان یونانی- پیوسته و مداوم ۱۲- پستاندار گوشتخوار با پوست قیمتی- نت وسط! - آزاد و رها- ستون بدن ۱۳- رنگ- یار آبسال- پارسنگ ترازو ۱۴- حلقه تخت نازک برای اطمینان از کیپ شدن- چرم گوسفند- حیله و نیرنگ ۱۵- پزشک تجربی فاقد تحصیلات دانشگاهی- خاک چینی

عمودی:

۱- بی‌تفاوت- کتیبه ۲- نوعی بازیچه بچگانه- اتحادیه جهانی مبارزه با دوپینگ- دندان شوی ۳- سکه قدیمی- کمینه- میرزای امروزی ۴- آژیر خطر- گل سرخ- حق مخالفت- پایتخت فراری! ۵- ساز مولانا- منحنی واقع در یک صفحه که هر نقطه آن از نقطه ثابتی به نام کانون به یک فاصله است- تنش ۶- آشیانه پرندگان شکاری- گاو آهن- گیاه تاجریزی ۷- مرتجع لاستیکی- زن دیر نشین- آلودگی و ناپاکی ۸- بالاتر و بهتر- آبادانی- محلول حشره کش قدیمی ۹- دندان‌های نیش- علم شعبده‌بازی- یک لحظه ۱۰- تیز و قاطع- سین مکیدنی- دارای ارزش و اعتبار ۱۱- ساز ضربی به‌صورت طبل دو تایی- بیشه- لنگه ۱۲- اندوه- پژواک- من و تو- خردل ۱۳- نماینده- نوعی بازی شبیه بیلیارد- وصله هنری ۱۴- شلوار جنگی- زندان معروف تهران- تابلو فرمان ۱۵- چین و چروک پوست- نادرستی، ناشایستی یا ناتوانی خود را که دور از انتظار دیگران بوده آشکار کردن

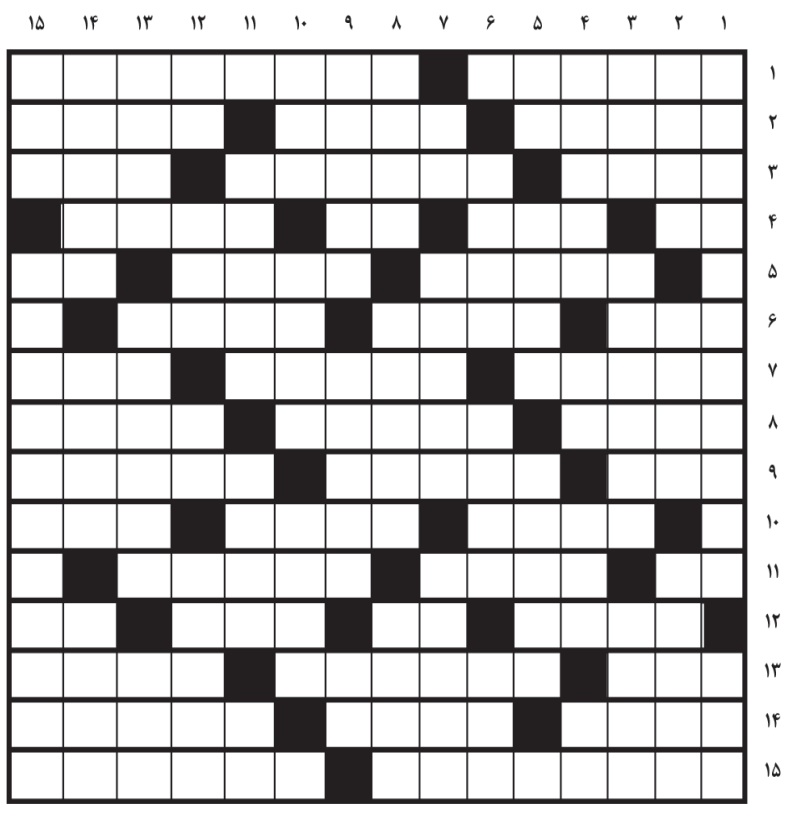

حل سودوکو سخت

۶	۱	۷	۲	۵	۴	۸	۹	۳
۳	۵	۴	۸	۹	۷	۲	۶	۱
۸	۹	۲	۶	۱	۳	۷	۴	۵
۴	۷	۸	۱	۲	۹	۶	۳	۵
۵	۲	۱	۴	۶	۸	۳	۷	۹
۹	۶	۳	۵	۷	۱	۴	۲	۸
۲	۸	۶	۷	۴	۵	۹	۱	۳
۷	۳	۵	۹	۸	۲	۱	۴	۶
۱	۴	۹	۳	۶	۱	۵	۸	۷

حل سودوکو ۸۴۴

۲	۵	۷	۴	۱	۳	۶	۹	۸
۸	۹	۳	۶	۷	۲	۵	۱	۴
۱	۴	۶	۵	۹	۸	۷	۳	۲
۹	۱	۵	۳	۲	۴	۸	۶	۷
۴	۷	۸	۱	۶	۵	۹	۲	۳
۶	۳	۲	۷	۸	۹	۱	۴	۵
۷	۸	۴	۹	۳	۱	۲	۵	۶
۳	۲	۱	۸	۵	۶	۴	۷	۹
۵	۶	۹	۲	۴	۷	۳	۸	۱

جدول ۱۸۴۱

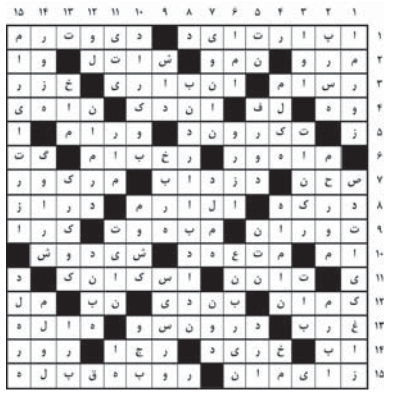

سودوکو سخت ۴۹۴

قانون‌های حل جدول سودوکو:

۱- در هر سطر و ستون باید اعداد یک تا ۹ نوشته شود. بدیهی است که هیچ عددی نباید تکرار شود.

۲- در هر مربع ۳×۳ اعداد یک تا ۹ باید نوشته شود و در نتیجه هیچ عددی نباید تکرار شود.

	۷		۶					
				۸				
۶	۸							
۴		۹				۲		۸
					۴			۱
				۹			۳	
	۳		۱					
				۴	۷	۵		
		۷			۳	۹		۴

سودوکو ۸۴۵

سودوکو

سودوکو Sudoku یک واژه ترکیبی ژاپنی به معنای عددهای بی‌تکرار است و امروزه به جدولی از اعداد گفته می‌شود که به عنوان یک سرگرمی رایج در نشریات کشورهای مختلف به چاپ می‌رسد.

		۴	۲					
	۱							۴
				۷		۲	۹	
۴								۸
۱						۴		۷
	۹				۸	۱	۲	۶
	۳			۴		۵		
۵	۸			۹				
			۵			۶	۷	۲